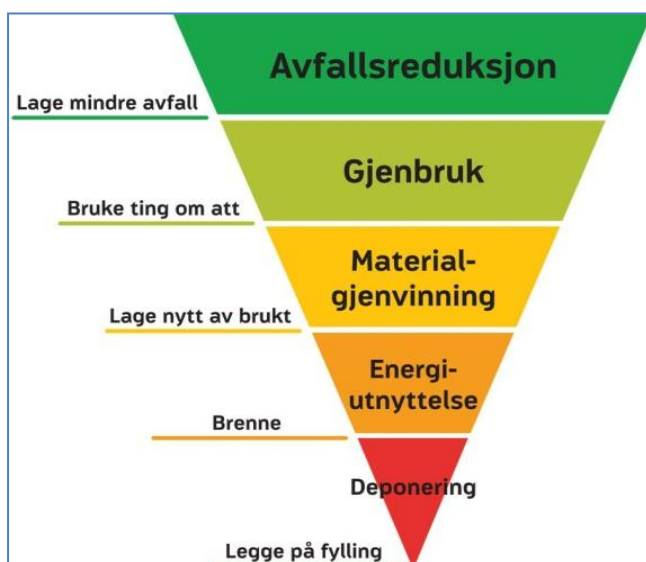

Avfall er en viktig ressurs

Elevene i 3. trinn ved Hovin skole har lært om kildesortering, og mange praktiserer det hjemme. Men ikke mange vet at det viktigste målet for norsk avfallspolitikk er å hindre avfall i å oppstå. Og hvordan skal vi få til det? Det spørsmålet ble stilt klassen fikk besøk fra prosjekt Klima, miljø og livsstil 5. november.

Da elevene kom inn til første time denne dagen, hadde Signy R. Overbye og Marte Aursand fra prosjekt Klima, miljø og livsstil satt fram alle mulige typer avfall på bordet foran i klasserommet. Elevene ble nysgjerrige, og lurte på hva vi skulle med alt sammen? Svaret på det fikk de etter hvert som det ble informert om bakgrunnen for avfallsveksten. Det ble holdt foredrag om miljø, forbruk og avfall, og elevene viste stor engasjement underveis. I likhet med voksne legger heller ikke de merke til at vi kjøper og kaster mer og mer. Vi venner oss til et økende forbruk over tid, og det skjer sakte men sikkert. Og slik har det vært i flere tiår. Og nettopp det er bakgrunnen for at det nasjonale målet for avfallspolitikken er å hindre at avfall oppstår.

Avfallspyramiden viser målsetningene for vår nasjonale avfallspolitikk.

Elevene fikk høre at vi kastet 25 kg husholdningsavfall pr. person pr. år i 1950. I 2013 var mengden økt til 441 kg! Sammen snakket vi om hva det betyr å få mer og mer – og om vi egentlig blir mer glad av det? Elever i 3. trinn har ikke noe ansvar for dagens forbruk og avfallsmengder, men de hadde likevel mange synspunkt på hva vi kan gjøre for å hindre at det fortsetter slik. Det kom fram da vi snakket om hva vi kan gjøre for å hindre at avfall oppstår. Vi kan bruke tøynett istedenfor plastpose, og vi kan fylle opp vannflaska vår med vann fra springen fremfor å kjøpe nytt flaskevann fra butikken.

Vi kan også bruke kopp istedenfor engangsbeger, og vi kan arve klær, sportsutstyr og andre ting fra andre. Reparere ting kan vi også gjøre, og det vi ikke bruker lenger kan leveres til Fretex eller bruktbutikken sånn at andre kan ha nytte av det vi ikke trenger.

En sammenleggbar kopp er grei å ha i sekken.

Dette var noe som handlet om hverdagen til elevene – og engasjementet økte etter hvert som de forsto at det var slike ting det handlet om. Det ble ikke mindre da det ble tømt en stor pose med avfall utover gulvet – og elevene fikk vist sine ferdigheter når det gjelder kildesortering. Det var kun typer emballasje med blandede materialer - slik som valnøttboksen, og suppeposer med blanding av plast og papir som bød på problemer. Det måtte gå i restavfallet. Etter hvert som vi sorterte ble det ikke noe avfall igjen på gulvet. Da det var gjort gikk vi gjennom alle typene avfall, og elevene fikk vite hvordan materialene blir brukt om igjen for å lage nye ting. Plastkorker blir til fleece-gensere og pannebånd, glass blir smeltet om til nytt glass, melkekartongene blir til nytt brevpapir, dopapir og tørkerull. Alle plastposene blir brukt til å lage nye poser og søppelsekker. Andre typer plast kan bli til stoler og plastesker. Elevene fikk også lære at matavfall – som gamle brødskorper og poteter kunne komposteres og bli til jord.

Skal vi dømme ut fra engasjementet og læreviljen til elevene i 3. trinn på Hovin skole, kan det gi håp om reduserte avfallsmengder i årene som kommer.

(15.12.59)

Tekst og foto: Signy R. Overbye og Marte Aursand